

Aztán bírni köpönyeggel!

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LIV. évfolyam 34. szám, 2010. augusztus 27.

Kezdetben az volt a koncepció, hogy a kabinet feje a forradalmi győzelem után kiutazik Brüsszelbe, ahol tárt karokkal, de legfőképp a hiánycéllal kapcsolatos engedékeny megértéssel várják, de nem ez történt. Miután Brüsszelben tudtára adták, hogy az általa kinézett út nem járható, faragatlan stílusban kezdett beszélni az IMF-hitelről, nemkülönben az épp Magyarországon tárgyaló küldöttségéről, akik aztán anélkül, hogy bármiféle megállapodást kötöttek volna, hazautaztak.

Ezekben a hetekben derült ki, hogy a kormánynak semmiféle „B” terve nincsen. Megjegyzendő, hogy önmagában a hiánycél néhány százalékos elengedése sem perspektivikus terv, legföljebb a megteendő lépéseket sorolja hátrébb. Amikor pedig se koncepció, se „B” terv nincsen, előtérbe kerülnek a szekrényekben lévő állítólagos csontvázak, valamint a nemzeti egységet fölemlegető szimbolikus tartalmú törvényhozás. A kormányprogram lendülete és impozánsnak hirdetett íve ezen a ponton leegyszerűsödik csalogó föl kutatására vagy például az Alkotmánybíróság székhelyének áthelyezésére. Vagy megregulázza a nagyobb összegű végkielégítéssel távozókat, ami még tetszhet is a népnek, de egyrészt jogilag kérdéses mindenféle nagyobb összegű végkielégítés és egyéb jogcím megszüntetése, másrészt jelentősége nemzetgazdasági szempontból kimutathatatlan. Lejárató és megbélyegző hatása persze fölbecsülhetetlen.